

Năm Năm Một Bài Thơ Chưa Xong

Cách nay đã năm năm, tôi về, em mừng rỡ, khi nghe tiếng gõ cửa / em mở em bung ra...

Ôi cha là ối cha... bóng chim trời quá khứ! Rồi em như ứ hự, em ngả vào ngực anh!

Lúc đó trời thật xanh, Đà Lạt hồng, em đẹp, anh hôn em mắc biếc, anh hôn em môi thơm...

Mình ở trong vòng ôm / chưa bao giờ chặt chẽ, chưa bao giờ vui thế / mà ứa lệ cũng nhiều!

Tuổi nào tuổi tình yêu, bây giờ mình mới hiểu, em bờ môi nheu nhú, anh bàn tay rưng rưng...

Sau lưng dãy Trường Sơn / đứng yên, anh em tựa! Trước mặt mình đồng cỏ, cỏ mây bay bay mây...

Ngày trở về vui thay! Em vẫn hiền như cũ. Anh trở về không rủ, đồng hành anh hân hoan...

Bài thơ này bỏ ngang / chỗ này em yêu nhé!

Anh uống em giọt lệ, anh bồng em...anh cần!

Trần Vấn Lệ